

ΕΤΟΣ 70όν

30 Οκτωβρίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (3622)

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

Κυριακή Ε΄ του Λουκά σήμερα και η Έκκλησία μας μās φέρνει πρό οφθαλμών μία ακόμη διδακτικότερη ιστορία, μία από τις πιο χαρακτηριστικές παραβολές που καταγράφονται στο ιερό Εύαγγέλιο. Στο επίκεντρο αυτή τή φορά βρίσκεται ένα πρόσωπο, στο όποιο συνέτρεχαν, φαινομενικά τουλάχιστον, όλες οι πρακτικές προϋποθέσεις, ώστε να βιώνει τή χαρά τής παρουσίας του Θεού και να προγεύεται τήν αιωνιότητα τής βασιλείας ήδη από τόν κόσμο αυτόν. Είναι όμως, άραγε, αυτή ή πραγματική κατάσταση;

Ύλική φτώχεια και πνευματική χρεοκοπία

Ένας άνθρωπος, άφηγεϊται ο Κύριος, ήταν πλούσιος. Τόσο πολύ μάλιστα, ώστε ζούσε τή ζωή του μέ τέτοιον τρόπο, σαν να ήταν ή κάθε ήμερα γιορτή και ο βίος αυτός μία διαρκής πανήγυρη. «Είναι τάχα αυτό μεμπτό;», θά ρωτούσε κανείς εύλογα. Έκ πρώτης όψεως, βέβαια, δέν έκανε κανένα κακό. Ένω όμως μέσα στα όρια τής έπαυλης του όλα έδειχναν όμορφα και ειδυλλιακά, αν κοιτάζαμε λίγο παράξω, ή εικόνα θά άλλαζε άρδην· ακριβώς στον πυλώνα τής οικίας, θά βλέπαμε ένα ταλαιπωρημένο άνθρωπο, ο όποιος έξασφάλιζε όριακά τήν έπιβισή του, παρασιτικά θά έλεγε κανείς, ξεγελώντας τήν πείνα του μέ τά ελάχιστα τρίμματα που παράπεφταν στον δρόμο.

Όταν όμως ή πανήγυρη του πρόσκαιρου αυτού βίου θά λάβει πέρας, κατά τήν έκφραση του άγιου Άνδρέα Κρήτης, οι όροι άντιστρέφονται. Είναι πιά ο πλούσιος εκείνος που υποφέρει, και μάλιστα, προς μεγάλη του έκπληξη, σηκώνοντας τό βλέμμα άντικρίζει τόν φτωχό ζητιάνο να αναπαύεται στην άγκαλιά του Άβραάμ. Αναγκάζεται τότε να παρακαλέσει τόν Άβραάμ να στείλει τόν φτωχό να τόν ανακουφίσει, έστω και για μία μόνο στιγμή. Φαίνεται μάλιστα ότι ο πλούσιος, του όποίου τό όνομα

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ις´ 19-31)

Ἡ «δέσμευση» τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἀνθρωπὸς τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δὲ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ᾄδι ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρᾳ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς Προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ, πεισθήσονται.

οὔτε κἂν μνημονεύεται στή διήγηση, γνώριζε προσωπικά τὸν Λάζαρο, στὸν ὁποῖο ἀναφέρεται συγκεκριμένα, τοῦ ὁποίου τὴν ὑπαρξὴ ὅσο ζοῦσε ἀγνοοῦσε ἐπιδεικτικά.

Στό σημεῖο αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποκαλύπτεται τὸ ἀτόπημα τοῦ πλουσίου. Ἡ ἁμαρτία του δὲν εἶναι βέβαια τὸ ὅτι ἦταν πλούσιος, ἴσως οὔτε κἂν τὸ ὅτι ἀπολάμβανε τόσο προκλητικά τὸν πλοῦτο του. Ἀμάρτανε ὅμως, καὶ ἀμάρτανε βαρύτερα καὶ διαρκῶς, γιατί ζοῦσε σάν νά μὴν ὑπῆρχαν ἄλλοι ἄνθρωποι γύρω του, σάν νά ἦταν ὁ μοναδικὸς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς. Γνώριζε ὅτι ἔξω ἀπὸ τὸν πυλῶνα τοῦ σπιτιοῦ του ὑπῆρχε τόση δυστυχία, κι ὅμως δὲν ἐπραξε τὸ παραμικρὸ γιὰ νά τὴν ἀνακουφίσει, ἐνῶ θά μπορούσε πολὺ εὐκόλα. Μά κι ἂν ἀκόμη ὑπέθετε κανεῖς ὅτι δὲν γνώριζε, μήπως αὐτὸ θά ἦταν ἐλαφρυντικὸ μπροστὰ στὴν αἰώνια καταδίκη πού ἐτοίμασε αὐτός ὁ ἴδιος στὸν ἑαυτό του; Μήπως φρόντισε ποτέ ἢ ἐνδια-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ἕνας ἄνθρωπος ἦταν πλούσιος, ὁ ὁποῖος φοροῦσε κόκκινα ἐνδύματα ἀπό ἔξω καί λινά ἀπό μέσα καί διασκέδαζε καθημερινά μέ πλούσια τραπέζια. Ὑπῆρχε καί ἓνας πτωχός ὀνόματι Λάζαρος, πού ἦταν πεσμένος κοντά στήν θύρα του γεμάτος πληγές καί ἐπιθυμοῦσε νά χορτάσει ἀπό τά ψίχουλα πού ἔπεφταν ἀπό τό τραπέζι τοῦ πλούσιου, ἀλλά καί τά σκυλιά ἔρχονταν καί ἔγλειφαν τίς πληγές του. Συνέβη νά πεθάνει ὁ πτωχός καί νά μεταφερθεῖ ἀπό τούς ἀγγέλους στόν τόπο ὅπου ἀναπαύεται ὁ Ἀβραάμ, πέθανε δέ καί ὁ πλούσιος καί τάφηκε. Καί στόν Ἄδη, ὅπου ἦταν καί βασανίζόταν, σήκωσε τά μάτια του καί βλέπει ἀπό μακριά τόν Ἀβραάμ, καί τόν Λάζαρο μαζί του. Καί αὐτός φώναξε καί εἶπε: Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησέ με καί στείλε τόν Λάζαρο νά βρέξει μέ νερό τήν ἄκρη τοῦ δακτύλου του καί νά δροσίσει τή γλώσσα μου, γιατί ὑποφέρω μέσα σέ αὐτή τή φωτιά. Εἶπε ὁ Ἀβραάμ: Παιδί μου, θυμήσου ὅτι σύ ἀπόλαυσες τά ἀγαθά σου στή ζωή σου, καί ὁ Λάζαρος ὁμοίως τά κακά· τώρα ὅμως αὐτός χαίρεται ἐδῶ, καί σύ ὑποφέρεις. Ἄλλωστε, μεταξύ μας ὑπάρχει μεγάλο χάσμα, ὥστε ὅσοι θέλουν νά περάσουν ἀπό ἐδῶ σέ σᾶς νά μήν μποροῦν, οὔτε ὅσοι εἶναι ἀπό ἐκεῖ νά περάσουν σέ ἐμᾶς. Εἶπε ὁ πλούσιος: Σέ παρακαλῶ λοιπόν πατέρα μου νά τόν στείλεις στό σπίτι τοῦ πατέρα μου, γιατί ἔχω πέντε ἀδελφούς, γιά νά τούς ἐνημερώσει, ὥστε νά μήν ἔλθουν καί αὐτοί σέ αὐτό τόν τόπο τῶν βασάνων. Τοῦ λέγει ὁ Ἀβραάμ: Ἔχουν τόν Μωυσῆ καί τούς προφῆτες, ἄς ἀκούσουν αὐτούς. Αὐτός εἶπε: Ὅχι, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλά ἂν κάποιος ἀπό τούς νεκρούς πάει σέ αὐτούς, δά μετανοήσουν. Ὁ Ἀβραάμ ὅμως τοῦ εἶπε: Ἄν δέν ἀκούνε τόν Μωυσῆ καί τούς προφῆτες, δέν θά πεισθοῦν οὔτε καί ἂν κάποιος ἀναστηθεῖ ἐκ νεκρῶν.

*(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

φέρθηκε νά μάθει τί πραγματικά συμβαίνει ἔξω ἀπό τήν πολυτέλεια τῆς ἐκούσιας αὐτοαπομόνωσής του. Ἀντίθετα, τό μόνο πού φαίνεται ὅτι τόν ἀπασχολοῦσε, ὅπως ἀκριβῶς καί ἐκεῖνον τόν ἄλλον ἄφρονα πλούσιο τοῦ Εὐαγγελίου, ἦταν ἡ ἀτομική του εὐζωία καί εὐμάρεια, στήν ὁποία κανεῖς ἄλλος δέν χωροῦσε. Δέν μποροῦσε ἔτσι νά συνειδητοποιήσει ὅτι οἱ γύρω του στεροῦνταν ἀκόμη καί αὐτά τά στοιχειώδη γιά τήν ἐπιβίωσή.

Ἡ μέριμνα γιά τόν πλησίον

Ὁ πλοῦτος θεωρεῖται –δυστυχῶς– ἀπό πολλούς ἀνθρώπους ὡς αὐταξία ἢ καί ὡς σημεῖο τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ. Ἄλλοι πάλι πιστεύουν ὅτι ὁ Κύριος, στηλιτεύοντας συμπεριφορές σάν αὐτή πού περιγράφει στή σημερινή παραβολή, ἀπαξιώνει τόν πλοῦτο σάν νά εἶναι κάτι ἀφ' ἑαυτοῦ ἐφάμαρτο. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι ἡ αἰτία τῆς καταδίκης τοῦ πρωταγωνιστῆ τῆς παραβολῆς δέν εἶναι ὁ πλοῦτος αὐτός καθ' ἑαυτόν.

30 Ὀκτωβρίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ

Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων († 285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμῆ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Απόστ.: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9 – Εὐαγ.: Λουκ. ιστ΄ 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Νοεμβρίου, Ζ΄ Λουκᾶ.
Απόστολος: Γαλ. β΄ 16-20. – Εὐαγγέλιον: Λουκ. η΄ 41-56.

Ἀπεναντίας, εἶναι ἡ διαχείριση τοῦ πλούτου, ὅπως εἶναι ἄλλωστε καί ἡ στάση ἀπέναντι στή φτώχεια καί σέ κάθε ἄλλη κατάσταση, ἐκείνη ἡ ὁποία μπορεῖ νά δικαιώσει ἢ νά καταστρέψει τόν ἄνθρωπο. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ πλούτος γίνεται θηλιά γιά τόν ἄνθρωπο, ὅταν καταντᾶ ἐμπόδιο καί τροχοπέδη στήν πορεία πρὸς τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ νόσος, ἀπό τήν ὁποία ἔπασχε ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς, ἐμφιλοχωρεῖ σέ κάθε ἐποχή καί σέ κάθε κοινωνία. Ἄς μὴν σκεπτόμαστε λοιπόν ὅτι ἐμεῖς δέν κινδυνεύουμε νά προσβληθοῦμε ἀπό αὐτήν, ἐπειδὴ ἴσως δέν εἶμαστε πλούσιοι. Ὅποτε στήν καθημερινότητά μας ἐνεργοῦμε ὅπως ἐκεῖνος, σέ μικρή ἢ μεγάλη κλίμακα, ὅταν ὑποσκελιζοῦμε τόν διπλανό μας, ὅταν ἀνεχόμαστε τήν ἀδικία, γενικῶς ὅταν πορευόμαστε σάν νά μὴν ὑπάρχουν ἄλλοι ἄνθρωποι στὸν κόσμο, γινόμαστε δυστυχῶς ὅμοιοι μέ αὐτόν. Ἄς προσέχουμε πολύ, ἀδελφοί, νά μὴν ὑποπέσουμε σέ αὐτὸ τὸ ἀμάρτημα.

Ἀρχιμ. Ἰ. Ἀ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

- Γιά πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται:
  - α) Στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς).
  - β) Στὸ ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί
  - γ) Νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἱστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα *Ποιοὶ εἶμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καὶ Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---